

РЕШЕНИЕ

№ 939

гр. София, 17.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **4829** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ирина Кюртева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на С. Ц. И., чрез процесуалния представител адв. В. Т., против Решение № 20067941 от 16.03.2021г., постановено по НАХД № 5751/2020г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение /НО/, 3 състав. С посочения съдебен акт е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 18-4332-001265/12.03.2018г., издадено от Зам. Началник отдел към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на основание чл. 179, ал.2, вр. чл.179, ал.1, т.5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева за нарушение на чл. 25, ал.1 от ЗДвП.

В касационната жалба се твърди, че решението на СРС е незаконосъобразно, постановено при съществено нарушение на материалния и процесуалния закон. Твърди се, че районният съд неправилно е приел, че касатора е осъществил състава на административно нарушение, изпълващо състава на чл.25, ал.1 от ЗДвП. Иска се отмяна на решението, като се постанови ново, с което да се отмени издаденото наказателно постановление.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призван, не се явява. Представява се от адв. Т., която поддържа жалбата. Счита, че съствът на СРС съществено е изменил

обстоятелствата на нарушението и е приел, че И. все пак е извършила някакво нарушение, различно от описаното в наказателното постановление и на това основание е потвърдил НП. Моли за отмяна на решението на районният съд като неправилно и незаконосъобразно. Претендира разноски по представен списък по чл. 80 ГПК.

Ответникът – СДВР, Отдел „Пътна полиция“, редовно уведомен, не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К., излага становище за неоснователност на касационната жалба. Моли решението на СРС да бъде потвърдено.

Административен съд София-град, X.-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество, същата е неоснователна, поради следните съображения:

Районният съд е приел за установена следната фактическа обстановка: С НП на С. Ц. И. е наложен глоба в размер на 200лв., за това, че на 12.01.2018г., около 17:00 часа в [населено място], по [улица]посока от [улица]към [улица]като водач на МПС - лека автомобил „Х. Д.“, рег. [рег.номер на МПС] , след кръстовището с [улица]/С. гара/, поради маневра „отклонение в дясно“, реализирала ПТП с намиращия се в дясно от нея автобус, рег. С4765НТ - нарушение на чл.25, ал.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

НП е издадено въз основа на АУАН с бл. №552618/12.01.2018г.

За да постанови своето решение съставът на СРС е приобцил административнонаказателната преписка, послужила за издаване на процесното НП, както и другите писмени доказателства. По делото са разпитани и актосъставителя, другият участник в ПТП, както и е изслушано заключение на вещо лице-специалист по „Транспортна техника и технология“.

Въз основа на събраните доказателства, СРС е направил извод, че НП е издадено от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия. Приел е, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а при съставянето на АУАН и издаването на спорното НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. По същество на спора въззивния съд е изложил съображения, че административнонаказателната отговорност на И. е ангажирана правилно за нарушение на чл. 25, ал.1 от ЗДвП. Освен това, съдът е приел, че размерът на наложеното наказание е справедлив и правилно определен.

Настоящият състав намира, че решението на СРС е правилно. Съдебното следствие в хода на първоинстанционното производство е проведено обективно, всестранно и пълно. За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетели-актосъставителя, другият участник в ПТП, както и писмените доказателства, представени по делото. Назначена и изслушана е автотехническа експертиза, която съдът е обсъдил и кредитирал. По делото не са събрани доказателства, които да оборват установената в наказателното постановление фактическа обстановка. Такива не бяха представени и в касационното производство. Установената в хода на съдебното следствие пред СРС фактическа обстановка се възприема изцяло от настоящата инстанция. Касационната инстанция намира, че в производството пред въззивния съд не са допуснати сочените от касатора

нарушения, с оглед на което и решаващият му извод за липсата на противоречие между фактическото и правно основание в наказателното постановление следва напълно да бъде споделен. Правилно въззивния съд е съобразил, че при издаване на акта за установяване на административно нарушение и процесното НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Сочената за нарушена разпоредба на чл.25, ал.1 от ЗДвП гласи: Водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например да заобиколи пътно превозно средство, да излезе от реда на паркираните превозни средства или да влезе между тях, да се отклони надясно или наляво по платното за движение, в частност за да премине в друга пътна лента, да завие надясно или наляво за навлизане по друг път или в крайпътен имот, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение.

Предприемането на маневра "отклонение на дясно" по платното за движение без водача да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение, обективира нарушението по чл. 25, ал. 1 от ЗДвП. Като е достигнал до същите изводи, районният съд обосновава и в съответствие с приложимия материален закон е преценил жалбата до него за неоснователна и е потвърдил НП. Жалбоподателят е упражнил правото на съдебна защита, дадена му е била възможност да ангажира доказателства във връзка с оспорването на нарушението, но не е представил такива.

Санкционната разпоредба /чл. 179, ал. 2, във вр. с, ал. 1, т. 5 от ЗДвП/, по която е ангажирана административно-наказателната отговорност на дееца за нарушението по чл. 25, ал. 1 от ЗДвП предвижда наказание глоба в размер на 200 лв. В случая наложената на касатора санкция е определена правилно.

Нарушението е описано с всички съставомерни елементи. Посочени са датата и мястото на извършването му и обстоятелствата, при които е извършено. Изпълнителното деяние на нарушението се свежда до предприемане на маневра отклоняване надясно. Това изпълнително деяние е част от разпоредбата на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП и е посочено в АУАН и в НП. Касаторът е осъществил нарушението, тъй като преди да започне маневрата, не се е убедил, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и едва след това да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение. С разпоредбата на чл. 179, ал. 2, във вр. с, ал. 1, т. 5 от ЗДвП се санкционира неспазването на правилата за предимство, в случая при предприемане на маневра отклоняване надясно.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че решението на Софийски районен съд е валидно допустимо и правилно, не се установяват касационни основания по чл. 348 от НПК за отмяната му, и същото следва да бъде оставено в сила

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд – София град, X.-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20067941 от 16.03.2021г., постановено по НАХД № 5751/2020г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение /НО/, 3 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.